

Hafner Anton vstreljen v Judenburgu
v času 1. svetovne vojne l. 1918, kot
nporok.

Anton Hafner se je rodil na Godešiču 6. maja 1887 kot drugi
sin izmed 9 otrok.

Z ženo Angelo sta živela v Ljubljani in imela dva otroke,
Tonko in Nado.

Zaposlen je bil na železnici.

Na začetku vojne je bil med prvimi vpoklican in poslan na
rusko fronta skupaj z bratom Jože-tom.

Bil je ranjen in oproščen vojaščine. Ponovno se je zaposlil
na železnici in pretežno delal pri transportu ranjencev.

Številne žrtve na bojnem polju se narekovale rekrutacijo
izredno mladih fantov in starejših ljudi ter lažjih invalidov.
Tako se je tudi Tone ponovno znašel na fronti. Vojna se mu je
upirala. Videl je veliko grozot nad nedolžnim narodom.

Kot korporal je imel priložnost videti tudi delo gospode in
barantanje z ljudmi.

Vse to je Toneta vodilo, da je pričel nagovarjati zanesljive
fante 17. pešpolka (imenovani kranjski Janezi) k upor. Kaj
hitro je ta ideja naletela na ugoden odmev.

Zapiski
.... maja 1918 so se fantje uprli nadaljnemu prelivanju krvi.
Niso hoteli na fronto.

Noč v Judenburgu je bila nenavadna. Vršil se je obračun med
uporniki in oblasti zvestim četam. Tone je bil ranjen v glavo.

Proti jutru je streljanje pojenjalo. Skladišča so bila spraznjena. Uporniki so imeli Judenburg v svojih rokah. Imeli so namero, da zapustijo Judenburg in se podajo v domovino. To se jim žal ni posrečilo. Pobegli oficirji so priklicali na pomoč enoto vojakov rekrutiranih na Madžarskem. Ti so kaj kmalu uspeli zadušiti upor. Priznati se mora, da je med uporniki vojaška morala padla. Tako Madžari niso imeli posebno težkega dela.

Tudi vodje upora, Tone-ta, Hafnerja, Štefanoviča, Možino, in Davtoviča so s pomočjo neizkušenih mladih vojakov hitro polovili.

Obsodili so jih po hitrem vojaškem postopku, na smrt.

Eksekucija je bila 16. maja 1918 leta. Prisotno civilno prebivalstvo je vpilo nad vojaškim poveljstvom in nad eksekutorji, zato so jim preprečili prisotnost. Fantje so šli hrabro v smrt. Dali se vedeti, da slovenski fantje niso le vojni material s katerim se bi lahko razpolagalo po mili volji. Opozorili so, da je vojaštvo sito nesmiselnega prelivanja krvi.

Upornim junakom so skopali skupen grob in ga zravnali da ni bilo sledu kje so pokopani. Judenburžani pa so čez noč nanosili cvetja na mesto pokopanih.

Leta 1920, je največ po zaslugi dr. Jamorja iz Loke, bil izvršen prekop Judenburških žrtev na Ljubljansko pokopališče. Velike žalne slovesnosti ob tem dogodku se je udeležilo veliko število zavednih Slovencev.

Naj pripomnim, da je bil Tone tretji brat, ki ga je vzela prva svetovna vojna, od štirih ki so se bojevali.

*Jo pripovedovanju njegovega brata Vincence
Hafnerja Godeti 37.*

*V pripovedi upora cerke Hafnerja
Vincence pripoveduje brata upora...*